

Rokkant-telepet létesítenek Szegeden.

(Saját tudósítónktól.) Az Országos Rokkant-ügyi Hivatal tudvalevőleg ugynevezett rokkant-telepek létesítését vette tervbe. A mozgalom, amelynek célja, hogy a világháborúban megrokkant katonáink megélhetését biztosítsa, megértésre talált Szegeden is, ahol a telep létesítésének ügyét dr. Cicatricis Lajos főispán vette a kezébe. — A főispán ügybuzgóságának, energiájának és hathatós támogatásának köszönhető, hogy az intézmény megvalósításának semmi akadályja nincs és hogy a létesítés már olyan előrehaladott stádiumban van, hogy a legközelebbi közgyűlés napirendjére kerülhet.

A kereskedelmi és iparkamarában dr. Cicatricis Lajos főispán elnöklésével szerdán ebben az ügyben értekezlet volt, amelyen a főispán előadta, hogy tárgyalásokat folytatott a Rokkantügyi Hivatallal egy rokkant-telep létesítése ügyében. A telepet 100 család számára úgy rendeznék be, hogy egy-egy család 800 négyszögölnyi területet kapna, amelyen minden család számára házat is építenének. Már tárgyalt ebben az ügyben a polgármesterrel és a tanácsal és itt az volt a vélemény, hogy minden család 400 négyszögölnyi területet kapjon. Végül azonban abban állapodtak meg, hogy a telepet 50 család részére létesítsék és minden család 800 négyszögöl földet kap.

A földből a ház és udvar 150 négyszögöl területet foglal el, a fennmaradó 650 négyszögölnyi területen pedig gazdálkodnának a rokkantak. A főispán a kertgazdaság létesítése mellett foglalt állást.

Szöbakerült az értekezleten, hogy a kert részére fennmaradó föld egy család részére nem biztosítja a megélhetést és ezért arról tárgyaltak, hogy milyen ipari foglalkozást folytassanak a rokkantak télen át. Dr. Cicatricis Lajos főispán a tanszeripar üzése mellett foglalt állást. Raffai felsőipariskolai tanár arra hívta föl az értekezlet figyelmét, hogy a tanszeripar nagy technikai készültséget igényel.

Vita után abban állapodott meg az értekezlet, hogy 10—12 embernek közös műhelyt állítanak föl a tanszeripar üzésére, a többit pedig kosárfonásra és gyékényszövésre fogják kioktatni.

Az egész telep ügyeit egy fizetett igazgató fogja intézni, azonkívül a rokkantak közül alkalmazni fognak egy ipari és egy mezőgazdasági üzemkezelőt.

Az egész telepet a Back-féle 100.000 koronás alapítványból építik föl.

A tanács egyelőre 20 évre díjmentesen adja a földet, azután örök tulajdonába megy át a rokkantaknak, ha arra rászolgáltak.

A telep Szeged és Tápé között lesz és egész kis községet fog képezni, amelyben központ, raktártelep és kaszinó is lesz.

A város részéről egy hat tagú felügyelő-

bizottsága lesz a telepnek. A felügyelőbizottság 3 tagja iparos, kereskedő, 3 tagja pedig

gazdálkodással foglalkozó ember és az elnöke egy városi főtisztviselő lesz.

Az orosz kormány hadi céljai.

Hans Vorst írja a Berliner Tageblattban: A forradalom kitörése óta annak a nézetünknek adtuk kifejezést, hogy az új orosz kormány nem tud tartósan helytállani azon háborús céljai mellett, amelyek tagjai többségének az álláspontját juttatják kifejezésre és amelyek lényegükben benne vannak az antant programjában is. Nem szükséges itt rámutatnunk arra az ingatag magatartásra, amelyet a kormány a forradalom első napjaiban tanúsított. A közben megjelent újságok azt mutatják, hogy a hadicélok körül forgó kérdés energikus formában tovább fejlődött. A polgárság, a szocialisták egy kis töredékétől támogatva, arra törekedett, hogy keresztülvigye a teljes győzelemre vonatkozó követelését és az antant programjának a megvalósítását, míg

a radikális bal nagy többsége a megértés útját keresi.

Miljukovnak a minap megjelent nyilatkozata, amelyben egész terjedelmében régi programjára száll sikra, ugylátszik kenyértörésre akarja vinni a dolgot. Mindjárt erre ugyan csak a Pétervári Távirati Ügynökség által közzétett Kerenszki-féle nyilatkozat következett, amelyben a kormánynak ezen egyetlen radikális tagja azt mondja, hogy a kormány legközelebb kiad oly nyilatkozatot, amely lemond minden területi hódításról. Ezt a nyilatkozatot azóta már olvashattuk is.

Miljukov és a kormány nyilatkozatának gyors egymásutánjából arra lehet következtetnünk, hogy a kormánynyilatkozat csakis a radikális bal, nevezetesen a katonai és munkástanács legerősebb nyomása alatt jött létre. Ez a nyilatkozat nem világos és részben ellenmondó fogalmazása a kompromisszum bélyegét viseli magán. Az azonban világos, hogy a radikális bal felé hajlik és hogy Miljukov nyilatkozatát nyíltan dezavualja.

Mert Miljukov legalább egyik hadi célja nem talált helyet a kormánynyilatkozatban: a tengerszorosok és Konstantinápoly meghódítása. Ez világosan kitűnik azokból a szavakból, hogy „a szabad Oroszországnak nem az a célja, hogy más nemzeteken uralkodjék, hogy azokat nemzeti örökségüktől megfosssa és hogy erőszakosan szálljon meg idegen területet.” Ezt az elhatározást örömmel kell üdvözölnünk. Együttal hangsúlyoznunk kell azt is, hogy őszinte meggyőződésünk szerint ez Oroszország számára is jótétemény. Mert Oroszországnak sokkal inkább van szüksége minden erejére belső kárainak a helyreállítására, semhogy abban a helyzetben volna, hogy további idegen területeket asszimiláljon. És ha feltételezte volna, hogy a tengerszorosokra vonatkozó kívánságai teljesülhetnek, ezeknek a megszerzése Oroszországot bizonyosan beláthatatlan külső kalandokba sodorta volna

és oly áldozatokat és erőfeszítéseket rótt volna rá, amelyek meghaladják erejét.

Az új kormányprogram minden egyéb pontja bizonyára szándékosan homályos és ellenmondó fogalmazásba burkolt, ami mindenféle

magyarázatnak enged teret. A fönnebb idézett szavakból az ember azt hinné, hogy magukban foglalják az osztrák és orosz ukrainai területek egyesítéséről és a német és osztrák lengyel területek elszakításáról, valamint a kettős monarchia feldarabolásáról való lemondást. Ámde a nyilatkozat olyan békéről szól, „amely a népek azon jogán alapszik, hogy sorsukról önmaguk határozzanak.” Az a magyarázat, amelyet az antant ehhez a joghoz fűzött, sokkal bizalmatlannabbakká tett bennünket, semhogy az orosz kormánynyilatkozatnak minden további nélkül kedvező értelmet tulajdonítsunk.

Továbbá abból a formulából, hogy „nemzeti hazájukat megvédelmezik minden áron”, azt kellene következtetni, hogy addig nem szűnik meg a háború, míg a németeket ki nem üzték Kurlandból, Livlandból és a kongresszusi Lengyelországból. De következők erre mindjárt ez a mondat: „az országot meg kell szabadítanunk az ellenségtől, amely átlépte határainkat.” Vajon fegyverrel, vagy tárgyalásokkal óhajtják-e ezt elérni?

Az orosz kormány „a nép akaratára bizza, hogy végleg döntsön minden a világháborúval és annak befejezésével összefüggő kérdésben”, de — „szoros egyetértésben a mi szövetségeseinkkel.” Mit jelent ez? Napolják el a béke kérdését, míg az orosz alkotmányozó ülés össze nem ül, vagy a katonai és munkástanács reprezentálja a népakaratot?

És mi lesz, ha a népakarat nincs összhangban a szövetségeseink akaratával?

Ha „a szövetségeseink iránti kötelezettségek”, amelyekről szintén szó van, nagyobbak, mint a „haza jogai” kívánatosak teszik? Kész lesz akkor az orosz kormány, hogy érvényesítse befolyását a szövetségeseinknél, hogy azok is lefokozzák igényeiket?

Mindezen homályosságok dacára az orosz kormánynyilatkozatból nyilvánvaló: ellenségeink minden korábbi nyilatkozatával szemben

nagy lépés a mérséklés irányában és így hihető, hogy jókora darabbal közelebb hozza a békét.

Az orosz kormánynál világosabban beszél a katonai és munkástanács legújabb nyilatkozata, mely szerint „Oroszország mindaddig folytatja a háborút, amíg Németország és Ausztria ki nem nyilváníti, hogy minden területi hódításról lemond és hogy területátengedés és kárpótlás nélkül hajlandó a békéről tárgyalni.” Tudnunk kell, hogy egy elenyésző kisebbség kivételével, ezen negatív hadi cél elérése érdekében az összes orosz pártok a legvégsőkig készek.

Villany-

világítási berendezéseket megbízható és szakszerű kivitelben jutányosan készít: **FONYÓ** SOMA világítási vállalat Kőcsy-u. 4. ☐ TELEFON: 165. sz. ☐

Eggenberger-féle műkereskedés kiállítása Budapestről

Kárász-utca. Kiss bérpalotában.

Eredeti képek, festmények a legkiválóbb művészekről.

Kedvező árak és feltételek részletfizetésre is.

Szabad bemenet. Alapított 1768-ban.